

PRAVIEŠU VĒSTS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2.Moz.20:1–17; 3.Moz.16; Mat.24:24–31; Rom.3:21–28; Ebr.8:1,2, 9:23.

ATMIŅAS PANTS:

„Esi nomodā par sevi pašu un par mācību, turies pie tā, jo darīdams to, tu izglābsi ir pats sevi, ir tos, kas klausās tevi.” (1.Tim.4:16)

Praktiski visu Septītās dienas adventistu doktrināro struktūru radīja maza, bet apņēmības pilna adventistu celmlaužu grupa. Viņu sanāksmēs galvenā vieta bija atvēlēta patiesai Bībeles studēšanai un lūgšanām. 1904.gadā, vairāk kā pus gadsimtu pēc šiem notikumiem, Elena Vaita joprojām pilnībā atcerējās šīs sanāksmes. „Mēs bieži palikām kopā līdz vēlam vakaram, reizumis pat visu nakti, lūdzot pēc gaismas un pētot Vārdu.” (Elena Vaita, „Selected Messages”, 1.sēj., 206.lpp.) Brīžos, kad šķita, ka viņi nonākuši strupceļā, Elena Vaita atbildes uz sarežģītajiem jautājumiem uzzināja vīzijās, tomēr viņa nekad nebija doktrīnas nostādnes iniciatore. Šīs vīzijas nebija domātas, lai aizvietotu ticību, iniciatīvu, smagu darbu vai Bībeles pētīšanu. Būtiski atcerēties, ka visas mūsu draudzes doktrīnas balstās tikai uz Bībeli. Tās nav atkarīgas no Elenas Vaitas rakstiem, lai gan tie ir palīdzējuši noskaidrot vairākus neskaidrus jautājumus.

NEDĒĻAS TĒMA ĪSUMĀ:

Kādēļ, piedzīvojot glābšanu žēlastībā, mums jāievēro Dieva baušļi? Kas ir debesu svētnīcas šķīstīšana? Kā Sabata bauslis atšķiras no citiem baušļiem? Ko nozīmē nāve? Kādēļ būtiska ir izpratne par mirušo stāvokli? Kas Bībelē rakstīts par Kristus otrās atnākšanas veidu?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 7.martā.)

TAISNOŠANA TICĪBĀ

*Kas kopīgs visiem cilvēkiem? Kādēļ? Kas ir vienīgais mūsu situācijas risinājums?
1.Ķēn.8:46; Rom.3:21–28, 5:12.*

Grēks ir mūsu lielākā problēma. Ēģiptieši par cilvēces lielāko problēmu uzskatīja nāvi, tādēļ viņi attīstīja mumifikācijas mākslu, un šo mūmiju uzglabāšanai uzcēla milzu piramīdas. Grieķu filozofi par patiesas laimes galveno šķērslī uzskatīja neziņu, tādēļ viņi uzsvēra izglītības būtiskumu. Tomēr cilvēces galvenā problēma ir grēks. Grēks iznīcina laimi un dvēseles mieru. Grēks nogalina. To nespēj izārstēt pat modernā medicīna. Mēs sākam mirt jau no piedzimšanas brīža. Vienīgais pretlīdzeklis ir Jēzus Kristus un krusts. „Nekas nav svarīgāks kā apziņa, ka kritušajam cilvēkam ir neiespējami tapt glābtam tikai caur saviem labajiem darbiem. Pestīšana iegūstama vienīgi ticībā Jēzum Kristus.” (Elena Vaits, „Ticība un darbi”, 19.lpp.)

Saskaņā ar grieķu dzejnieka Homēra teikto, kuģiem, burājot caur Mesīnas šaurumu, pastāv risks vienā pusē ietriekties Skilla klintīs, bet otrā pusē – Karibdisa atvarā. Kristieši vienmēr riskē „ietriekties” burta kalpības vai lētas žēlastības maldos. Cilvēki, kuri domā, ka uzskats par glābšanas nodrošinājumu Kristū sekmēs lētu žēlastību un iecietību pret grēcīgu uzvedību, uzsver paklausības nozīmīgumu. Savukārt, kas uzskata, ka runas par paklausību un uzvarošo kristīgo dzīvesveidu novērš uzmanību no Kristus un sekmē burta kalpību, tie uzsver Dieva lomu glābšanā.

Līdzsvarots kristietis būs gan pārliecināts par glābšanu caur Jēzu, gan dzīvos uzvarošu kristīgu dzīvi. Šīs lietas ir neatdalāmas. Tos, kurus Dievs attaisno, Viņš arī svēti. Nevar izvēlēties tikai vienu vai otru nostāju. Mēs esam glābti tikai caur ticību, bet glābjošā ticība ietver arī tai sekojošos labos darbus, lai gan darbi vien, pat veikti Svētā Gara vadībā, Dieva priekšā nespētu mūs attaisnot. Mūsu glābšana rodama tikai tajā, ko mūsu labā ir paveicis Jēzus.

Vai garīgajā dzīvē jūtaties zaudējuši drosmi? Vai negūstiet cerētās uzvaras? Kāda cerība rodama apziņā, ka esiet pieņemti, tikai pateicoties tam, ko jūsu labā ir paveicis Jēzus, nevis caur savām uzvarām vai zaudējumiem? Kā šī cerība palīdz nepadoties cīņā ar grēku un sevi?

SVĒTNĪCA

Kādi bija Vecās Derības svētnīcas rituāli? Kā tie atspoguļoja glābšanas plānu?
Ebr.9:1-8. _____

Dievs caur svētnīcas rituāliem nodrošināja vizuālu atainojumu, kas grēciniekiem palīdzēja izprast lielo glābšanas plānu. Zemes svētnīcas ikdienas un ikgadējos rituālos tika demonstrēta grēku nožēla, upurēšanās, piedošana, ticība, salīdzināšanās un svētums.

Saskaņā ar Ebrejiem 8:1,2 Jēzus kalpo debesu svētnīcā. Kāda ir Viņa kalpošana? Kādēļ Ebrejiem 9:23 rakstīts, ka debesu svētnīcai nepieciešama šķīstīšana? _____

Vecās Derības laikos grēcinieks piedošanu saņēma caur ticību apsolītās sēklas izpirkuma asinīm (1.Moz.3:15), kas tika atspoguļotas svētnīcas rituālu dzīvnieku upurēšanā. Kā zemes svētnīcā bija Salīdzināšanās diena, tiesas diena katra gada noslēgumā, kad svētnīca tika šķīstīta, tieši tāpat tiesas diena būs arī Debesu svētnīcā pirms Kristus otrās atnākšanas.

Pirmsadventes tiesa Visumam atklāj tos, kas pieņēmuši Kristu un ir patiesi Viņa sekotāji. Tēlaini izsakoties, Dievs Debesu grāmatas atver visa Visuma apskatei, lai visiem ir iespēja pārliecināties, ka katrs Viņa lēmums ir taisnīgs un godīgs. Tādējādi šī tiesa attaisno to, ka Dievs izglābis visus, kas tic Jēzum (Rom.3:4).

3.Moz.16 galvenais elements ir asinis. Un tas ir loģiski Salīdzināšanās dienā, jo salīdzināšanos nodrošina tikai asinis. Un kas gan ir salīdzināšanās, ja ne Dieva darbs cilvēces glābšanai? Tātad tiesas diena ir labā vēsts. Tas ir Dieva darbs, glābjot mūs, jo mēs paši sevi izglābt nespējam. Būtiski ir saprast, ka, tāpat kā augstais priesteris Vissvētākajā vietā nekad neiegāja bez asinīm, arī mums nevajadzētu rīkoties savādāk, jo ieiet Vissvētākajā vietā bez asinīm nozīmē nāvi nevis salīdzināšanos. Pārdomājiet šos faktus! Kādu cerību tie sniedz mums, kas dzīvojam ar lielo salīdzināšanas dienu ainotajā laikā? _____

SABATS

Sabats un laulības ir vienīgās institūcijas pasaulē, kas saglabājušās no laika pirms šeit ienāca grēks. Tādēļ reizumis tās mēdz dēvēt par Paradīzes dvīnēm. Raugoties uz mūsdienu pasauli, ir acīmredzams, ka Sātans krietni pastrādājis, lai abas šīs institūcijas izkropļotu un noniecinātu.

Izlasiet 2.Mozus 20:1–17. Kādēļ Sabata bauslis izceļas citu baušļu starpā? _____

Zināmā mērā ceturtais bauslis ir pārbaudījuma bauslis. Tas pārbauda cilvēces garīgumu. Tā kā tas saistīts vairāk ar laiku, kas ir neredzams, nevis ar taustāmiem objektiem, ceturtais bauslis ir piemērots, lai novērtētu cilvēces attieksmi pret Dievu. Attieksme pret Sabatu liecina par attieksmi pret Dievu. Tas ir vienīgais bauslis, kuru pārkāpjot, indivīds jebkurā konservatīvā kristīgajā sabiedrībā joprojām tiek pieņemts kā labs cilvēks.

Zināmā mērā Sabats nav obligāts. Kādēļ septītā nevis kāda cita diena? Tādēļ, ka Dievs tā ir nolīcis. Norādēs nezagt, nenogalināt, niekārot u.t.t. ir zināma un acīmredzama loģika. Nav jābūt kristietim, lai to saprastu un ievērotu. To ievēro arī daudzi nekristieši.

Bet ievērot septīto dienu kā Sabatu, kas nebalstās uz kādu dabīgu fenomenu, tas nozīmē atklāt gatavību paklausīt tikai tādēļ, ka Dievs tā ir licis. Sabata ievērošana ir ticības izrādīšana. Septīto dienu kā Sabatu ievērojam ne tāpēc, ka tā ir sabiedrībā pieņemta norma, ne tāpēc, ka tas ir populāri, ne tāpēc, ka tas iederas kādā dabiskā ciklā, bet gan tādēļ, ka tā Dievs ir pavēlējis, un mēs kā Jaunās Derības kristieši, kas glābti žēlastībā, ticību atklājam, ievērojot Dieva baušļus (Jēkaba 2:10,11; 1.Jāņa 5:2,3; Atkl.14:12).

Patiesībā, Sabatā atpūšoties, mēs pasaulei atklājam, ka runas par „atdusu Kristū” nav tikai runas vien. Mēs kā Sabata ievērotāji patiešām atpūšamies Kristus glābšanas darbā ne tikai ikdienā, bet gan īpašā dienā katru nedēļu, tādējādi atklājot savu pārliecību Kristū (skat. Ebr.4:1–11). Sabata ievērošana ir ārēja izpausme uzticībai Kristum.

Lai gan zināmā mērā Sabats nav „obligāta prasība”, kādas redzamas un praktiskas priekšrocības tiek iegūtas, ievērojot svēto Sabatu kā to paredzējis Dievs? Kā jūs varētu pilnīgāk izbaudīt Sabata sniegtās priekšrocības? _____

MIRUŠO STĀVOKLIS

Kas sekojošajās rakstu vietās atklāts par cilvēces stāvokli nāvē? Ps.146:4; Sal. Māc.9:5,6; Jāņa 11:11–14; Ap.d.2:34.

Dievišķā atklāsme māca, ka tikai Dievs ir nemirstīgs (1.Tim.6:16), un ka cilvēki bez Dieva tiek pakļauti nāvei. Jēzus mācīja, ka nāve ir miegs, kas noslēdzas ar vienu no divām augšāmcelšanām – ar dzīvības augšāmcelšanos vai iznīcības augšāmcelšanos (Jāņa 5:28,29). Kenterberijas arhibīskaps Viljams Tempis atzina šo faktu, rakstot: „Cilvēks nav nemirstīgs pēc dabas vai tiesībām, bet var sasniegt nemirstību un viņam tiek piedāvāta iespēja augšāmcelties no mirušajiem un mūžīga dzīvība, ja viņš to izvēlas saņemt no Dieva un izpilda Dieva nosacījumus.” (William Temple, „Nature, Man, and God”, 472.lpp.)

Viedoklis par cilvēka nemirstību atrodams visās pirmatnējās, animisma un politeisma reliģijās. Tas bija arī būtisks grieķu filozofijas koncepts, kas ietvēra ēnu valstību kā rēgainu, ēnainu pazemes vietu, kurā dvēsele aizvada krēslainu eksistenci. Grieķi cilvēkus uztvēra kā matērijas un dvēseles apvienojumu. Iestājoties nāvei, dvēsele tiek atdalīta no matērijas, tādējādi atbrīvojot dvēseli no ieslodzījuma matērijā un atsvabinot to neatkarīgā eksistencē.

Mateja 25.nodaļā un Atklāsmes 14.nodaļā tulkotie vārdi „mūžīgi” un „mūžu mūžos” nenozīmē nekad nebeidzošos procesus. Grieķu vārdi „aion” un „aionios” pauž ilgumu, ko atļauj attiecīgā subjekta daba. Piemēram, Jūdas 7 sacīts, ka Sodomas un Gomoras pilsētas izcieš mūžīgu (aionios) uguns sodu. Turpretī 2.Pēt.2:6 sacīts, ka tās tika pārvērstas pelnos. Kad vārdi „mūžīgs” vai „uz visiem laikiem” tiek attiecināti uz atpēstīto dzīvēm, kas saņēmuši nemirstību, tie nozīmē neierobežotu laiku. Kad šie vārdi tiek attiecināti uz ļaunajiem, kas nav saņēmuši nemirstību, bet sodu, tad tie nozīmē ierobežotu laika periodu.

Sākot ar slaveniem sludinātājiem līdz pat iecienītām filmām, šī pasaule ir pārpludināta ar spiritismu (ideju, ka mirušie turpina dzīvot citā esamībā). Kā mūsu izpratne par mirušo stāvokli sniedz spēcīgu aizsardzību pret šiem šausminošajiem maldiem?

OTRĀ ATNĀKŠANA

Kopš 1970.gada Hela Lindseja grāmata „Vēlinā varenā planēta Zeme” pār-dota vairāk kā piecpadsmit miljonos eksemplāru. Pēdējo gadu laikā arī Tima Laheija un Džerija Dženkinsa grāmata „Atstātie” pārdota vairākos miljonos eksemplāru. Šie fakti norāda uz daudzu kristiešu apzināšanos, ka mēs dzi-vojam gala laikā.

Mūsu draudzes nosaukumā vārds „adventisti” norāda, ka mēs ticam Kristus otrajai atnākšanai tik lielā mērā, ka tā ir daļa no mūsu draudzes identitātes. Tomēr mūsu izpratne par otro atnākšanu krasi atšķiras no nostājas, kas pausta Hela Lindseja grāmatā „Atstātie”.

Kas Bībelē rakstīts par Kristus atnākšanas veidu? Kādēļ ir tik svarīgi to zināt? No kādiem maldiem saistībā ar Viņa otro atnākšanu brīdināja Jēzus? Mat.24:5, 24-31; Atkl.1:7.

Kopš deviņpadsmitā gadsimta, kad Džons Darbijs ieviesa ideju, ka Kristus atnākšana sastāv no divām stadijām, tā aizrāvusi daudzus mūsdienu protestan-tus. Pirmā šķietamā stadija ietver slepenu nozušanu, kad visi patiesie kristieši tikšot pacelti debesīs kopā ar Kristu, un otrā stadija, kad septiņus gadus pēc šiem notikumiem parādīšoties Kristus, lai 1000 gadu valdītu pār zemi.

Septītās dienas adventisti Svētajos rakstos nav atraduši pierādījumus šiem apgalvojumiem par „nozušanu” un „parādīšanos”. Saskaņā ar Jauno Derību Jēzus atgriešanās būs nedalāms, viengabalains, burtisks, dzirdams un redzams notikums (1.Tes.4:16,17; Atkl.19:11-21). Tikpat svarīgi atcerēties, ka Jēzus, saistībā ar Savu atnākšanu, brīdināja par dažādiem viltojumiem. Acīmredzot, Jēzus zināja, ka notiks liela maldināšana (Mat.24:24), un tieši tādēļ Dieva Vārdā sniegtas skaidras norādes par Viņa atnākšanu.

Lai gan katra diena mūs tuvina Kristus atnākšanai, katra aizvadītā diena šķie-tami norāda arī uz Viņa atgriešanās kavēšanos. Kā rast līdzsvaru starp Kristus atgriešanās gaidām un ikdienas rutīnu?

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elena Vaita, „Vai mirušie var ar mums sarunāties?“, 551.–562.lpp., „Lielā cīņa“, nodaļa „Dieva ļaudis tiek atbrīvoti“, 565.–580.lpp.

Agrīnajos gados daudzi mūsu pionieri kļuva nelīdzsvaroti, sludinot dažādos likumus. Tādēļ 1890.gadā Elena Vaita rakstīja: „Sludinot likumus, esam kļuvuši sausi kā Gilboa kalni, kuros nebija nedz rasas, nedz lietūs. Mums jāsludina Kristus likumā.” („Review and Herald”, 1890.gada 11.marts). Tieši to 1888.gada Ģenerālkonferences sesijā, kas norisinājās Mineapolisā, izdarīja E.Vagoners un A. Džounss. Viņu vēsts bija: „Apstiprināt patiesību, ka vienīgais veids, kā iegūt taisnošanu, ir dzīvā ticībā Dieva Jēram, kura asinis tika izlietas pie Golgātas krusta kā samierināšana pasaules grēku dēļ. Nevienš nevar iet Dieva valstībā, ja vien viņš nav tērpts Kristus taisnīguma nevainojamajā ietērpā. Šo tēpu nevar nopirkt ne ar sudrabu vai zeltu, ne iegūt ar labiem darbiem. Šī vēsts bija skaidrs aicinājums padarīt Kristu un Viņa taisnīgumu par mūsu dzīves un sludināšanas centru. Īpašs uzsvars tika likts uz taisnošanu ticībā kā īstu personīgo pieredzi nevis tikai teoriju.” (A.V.Olson, „Through Crisis to Victory 1888–1901”, 35.lpp.). Vagoners arī sludināja, ka nepietiek tikai ar cilvēces paklausību, lai apmierinātu Dieva likumu, ka vienīgi Kristus piederošais taisnīgums ir pamats, lai Dievs mūs pieņemtu, un ka nepārtraukti jāatrodas Kristus taisnīguma aizsegā, nevis tikai tad, kad nožēlojam pagātnes grēkus. Elena Vaita atbalstīja Vagoneru un viņa sludināto nodēvēja par „dārgo vēsti”. („Liecības mācītājiem”, 91.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vai ir kāda Septītās dienas adventistu mācība, kas balstīta uz ko citu nevis izpratni par Bībeli? Vai ir kāda doktrīna, kas balstīta tikai uz Elenas Vaitas teikto, nevis Bībeli? Lai gan mēs ticam pravieša gara dāvanai, kādēļ vienmēr jāpārliciecinās, ka zinām un balstām visas savas mācības un doktrīnas tikai uz Bībeli? Kādas problēmas rodas, ja, veidojot savas doktrīnas, balstāmies uz Elenu Vaitu? Tajā pašā laikā – kā viņa palīdz izprast un noskaidrot Bībelē aprakstītās mācības?

2. Pārdomājiet ideju, ka Sabata ievērošana ir izpausme, ka glābšana balstās uz to, ko Viņš ir izdarījis mūsu labā, nevis uz to, ko esam izdarījuši mēs. Kā tas palīdz atbildēt uz viltus jautājumu, ka, ievērojot Sabatu, mēs noliedzam Dieva žēlastības evaņģēliju?

3. Pat Elenas Vaitas kritiķi atzīst, ka viņai bija liela loma, novirzot adventistu draudzi no legālisma (burta kalpības) uz vairāk Kristus Krustā centrētu glābšanas uztveri. Jūs noteikti piekritīsiet, ka „viltus pravietis” (kā viņu dēvēja daudzi no šiem kritiķiem) tā nerikotos, vai ne tā? Kā šo apsūdzētāju maldi atklājas faktā, ka, lai gan viņi Elenu Vaitu uzskatīja par „viltus pravieti”, viņa tomēr aizvadīja draudzi projām no legālisma?